

สรุปผลการทดลอง และ ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

ในการผลิตด้านหินอัคนีให้มีคุณภาพดี เหมาะสมกับการนำไปใช้งาน นอกจาก ความสำคัญของคุณสมบัติด้านหินเริ่มต้น, ความแข็งแรงของก้อนด้านหิน และประสิทธิภาพการ นำไปใช้แล้ว ปัญหาผลภาวะอันเกิดจากการเผาไหม้ด้านหินอัคนีก็เป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นต้อง คำนึงถึง เมื่อเผาไหม้ด้านหิน กำมะถันที่อยู่ในด้านหินจะก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น และก๊าซซัลเฟอร์ได- ออกไซด์ที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นงานวิจัยจึงเน้นการศึกษาในด้านการ ชักกำมะถันในด้านหินอัคนี ลักษณะการชักเป็นการชักระหว่างการเผาไหม้ โดยเติมปูน- ขาวเพื่อเป็นตัวดูดจับก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ให้กลายเป็นสารประกอบกำมะถันซัลเฟตตกอยู่ใน เถ้าหลังการเผาไหม้ซึ่งไม่เป็นปัญหาในการชักต่อไป ด้านหินที่นำมาศึกษาได้มาจากแหล่งต่าง ๆ ที่มีปริมาณสำรองสูง และมีแนวโน้มการพัฒนาในเชิงพาณิชย์สูง คือ ด้านหินแหล่งแม่เมาะ จ.ลำปาง แหล่งบางปูคำ และคลองหวายเล็ก จ.กระบี่, แหล่งบ้านบุญ และป่าคา จ.ลำพูน ด้านหินทั้ง 5 แหล่งนี้ถูกนำมาอัดเป็นก้อน ที่อัตราส่วน CaO/S (โดยโมล) และร้อยละดินเหนียว (ใช้เป็น ตัวประสาน) ต่าง ๆ กัน โดยช่วงอัตราส่วน CaO/S ที่ศึกษาเท่ากับ 0 ถึง 4 ในขณะที่ช่วง ร้อยละดินเหนียวเท่ากับ 0 ถึง 40 ด้านหินที่อัดเป็นก้อนเรียบร้อยแล้ว นำมาใช้เป็นเชื้อเพลิง ในเตาอังโล่ เพื่อศึกษาถึงการเผาไหม้ที่สภาวะการใช้งานจริง จากนั้นจึงนำเถ้าที่ได้จากการ เผาไหม้มาวิเคราะห์ปริมาณกำมะถันรวมและรูปแบบของกำมะถัน ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ ด้านหินเริ่มต้น และเถ้าที่ได้หลังการเผาไหม้ นำมาวิเคราะห์สรุปผลการทดลอง เปรียบเทียบผล ของอัตราส่วน CaO/S (โดยโมล) และร้อยละดินเหนียวที่มีต่อการชักกำมะถันในด้านหินอัคนี จากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลของอัตราส่วน CaO/S (โดยโมล) ที่มีต่อประสิทธิภาพการใช้งาน เมื่อเพิ่ม ปริมาณปูนขาว ประสิทธิภาพการใช้งานจะสูงขึ้นจนถึงค่าหนึ่ง จากนั้นถ้าเพิ่มปูนขาวอีกต่อไป ประสิทธิภาพการใช้งานกลับต่ำลง กล่าวได้ว่า การเติมปูนขาวในปริมาณที่เหมาะสมทำให้ด้านหิน

อัดก้อนมีอัตราการเผาไหม้ที่ขึ้น และอัตราส่วน CaO/S ที่ให้ประสิทธิภาพการไ้ใช้งานสูงอยู่ในช่วง 1-2.5

2. ผลของดินเหนียวที่มีต่อประสิทธิภาพการไ้ใช้งาน เมื่อเพิ่มปริมาณดินเหนียวซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวประสานมากขึ้น การเผาไหม้จะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ ทำให้ประสิทธิภาพการไ้ใช้งานมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่ถ้าปริมาณดินเหนียวในด้านหินอัดก้อนมีมากเกินไป ประสิทธิภาพการไ้ใช้งานจะกลับต่ำลง นอกจากนี้ปริมาณเถ้าในด้านหินเริ่มต้นยังมีความสัมพันธ์ต่อการอัดก้อน และประสิทธิภาพการไ้ใช้งานอีกด้วย เนื่องจากองค์ประกอบในเถ้าของด้านหินคล้ายคลึงกับดินเหนียวมาก ดังนั้น ด้านหินที่มีปริมาณเถ้าสูงจึงต้องการดินเหนียวในการเป็นตัวประสานตัวอัดติดเป็นก้อนได้ง่าย และปริมาณดินเหนียวในด้านหินอัดก้อนไม่ค่อยมีผลต่อประสิทธิภาพการไ้ใช้งานมากเท่ากับด้านหินที่มีปริมาณเถ้าต่ำ ร้อยละดินเหนียวที่เหมาะสมซึ่งไม่ทำให้ประสิทธิภาพการไ้ใช้งานต่ำเกินไป คือ ร้อยละ 10-30

3. ผลของปูนขาวที่มีต่อการขจัดกำมะถันในด้านหินอัดก้อน เมื่อไม่มีปูนขาวในด้านหินอัดก้อน กำมะถันในด้านหินเริ่มต้นที่ยังคงเหลืออยู่ในเถ้ามีปริมาณน้อยเพียงประมาณร้อยละ 15-30 และอยู่ในรูปกำมะถันซัลเฟตแทบทั้งหมด ส่วนที่กลายเป็นก๊าซ SO_2 ซึ่งเป็นมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมมีปริมาณถึงร้อยละ 70-85 เทียบกับกำมะถันเริ่มต้นในด้านหินก่อนการเผาไหม้ ปริมาณกำมะถันที่เหลืออยู่ในเถ้าของด้านหินอัดก้อนที่ไม่มีปูนขาวขึ้นอยู่กับคุณภาพของด้านหินแต่ละแหล่ง โดยเฉพาะปริมาณสารประกอบ CaO และ MgO ที่มีอยู่ในด้านหินเริ่มต้น, ปริมาณกำมะถันซัลเฟตที่มีความเสถียรสูงไม่เกิดการสลายตัวที่อุณหภูมิการเผาไหม้ ตลอดจนอนินทรีย์สารอื่นในด้านหินที่มีผลต่อปฏิกิริยาระหว่างปูนขาวกับก๊าซ SO_2 เช่น Fe_2O_3 เป็นต้น

เมื่อเติมปูนขาวในด้านหินอัดก้อนยังมีปริมาณปูนขาวมากขึ้น จะทำให้กำมะถันถูกปลดปล่อยไปในบรรยากาศน้อยลง หรือมีปริมาณกำมะถันในเถ้ามากขึ้น และกำมะถันแทบทั้งหมดในเถ้าจะอยู่ในรูปกำมะถันซัลเฟต เหลืออยู่ในรูปกำมะถันอินทรีย์ และกำมะถันไพไรต์ ในปริมาณน้อยมากจนไม่มีความสำคัญ

จากการทดลองเปลี่ยนแปลงอัตราส่วน CaO/S (โดยโมล) ในช่วงตั้งแต่ 0 ถึง 4 ด้านหินอัดก้อนจากทุกแหล่งมีอัตราการเพิ่มขึ้นของกำมะถันในเถ้าสูงมากที่อัตราส่วน CaO/S ต่ำกว่า 2 และเมื่ออัตราส่วน CaO/S มากกว่า 2 อัตราการเพิ่มของกำมะถันในเถ้าจะลดลงจนคงที่ที่อัตราส่วน CaO/S ประมาณ 3-4 ซึ่งให้ปริมาณกำมะถันในเถ้าสูงสุดประมาณร้อยละ 90-95

เหลือกำมะถันที่สูญหายไปในบรรยากาศเพียงร้อยละ 5-10 เท่านั้น สัดส่วนของกำมะถันซัลเฟตเทียบกับกำมะถันรวมในด้านหินเริ่มต้นจะเป็นตัวชี้บ่งถึงปริมาณกำมะถันในเตาที่จะมีได้มากที่สุด ถ้ามีสัดส่วนของกำมะถันซัลเฟตสูง แนวโน้มที่กำมะถันในเตาจะมีปริมาณสูงก็มีมากไปด้วย อย่างไรก็ตามด้านหินจากแหล่งต่าง ๆ ทั้ง 5 แหล่ง ที่นำมาศึกษามีลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วน CaO/S กับปริมาณกำมะถันในเตาค่อนข้างคลึงกัน จึงสรุปได้ว่า อัตราส่วน CaO/S ที่เหมาะสมสำหรับด้านหินอัดก้อนเท่ากับ 2-2.5 ซึ่งให้ผลทั้งด้านประสิทธิภาพการขจัดกำมะถันสูง โดยทำให้กำมะถันรวมในเตามากถึงร้อยละ 80 ขึ้นไป นอกจากนี้อัตราส่วน CaO/S ในช่วงดังกล่าวยังให้ผลในด้านคุณภาพด้านหินอัดก้อน และประสิทธิภาพการใช้งานสูงอีกด้วย

4. ผลของดินเหนียวที่มีต่อการขจัดกำมะถันในด้านหินอัดก้อน ดินเหนียวในด้านหินอัดก้อนนอกจากจะทำหน้าที่เป็นตัวประสานที่ดีแล้ว ยังช่วยทำให้การขจัดกำมะถันดีขึ้นอีกด้วย คือเมื่อเพิ่มปริมาณดินเหนียวจะทำให้ปริมาณกำมะถันในเตาเพิ่มขึ้น แม้จะไม่มากนัก จากผลการทดลองเมื่อเพิ่มดินเหนียวในด้านหินอัดก้อนจากร้อยละ 0 เป็น 40 ปริมาณกำมะถันในเตาเพิ่มขึ้นร้อยละ 10-15

5. การเปรียบเทียบผลการขจัดกำมะถันของด้านหินแหล่งต่าง ๆ แนวโน้มโดยส่วนรวมในการขจัดกำมะถันของด้านหินแหล่งต่าง ๆ ที่นำมาศึกษา มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ทั้งในด้านผลของอัตราส่วน CaO/S (โดยโมล) และผลของปริมาณดินเหนียวในด้านหินอัดก้อน ความแตกต่างเล็กน้อยที่เกิดขึ้นนั้นมีสาเหตุมาจากคุณสมบัติของด้านหินเริ่มต้น เช่น ปริมาณสารประกอบ CaO , MgO หรือออกไซด์ของธาตุหมู่ที่ 2, สัดส่วนของกำมะถันซัลเฟต และปริมาณกำมะถันซัลเฟตที่มีความเสถียรสูงมาก เป็นต้น

6. การเปรียบเทียบผลการขจัดกำมะถันโดยใช้ปูนขาวในด้านหินอัดก้อนกับระบบอื่น ๆ การขจัดกำมะถันในด้านหินอัดก้อนให้ประสิทธิภาพสูงมากที่อัตราส่วน $\text{CaO/S} = 2-2.5$ สามารถทำให้กำมะถันอยู่ในเตาถึงร้อยละ 85-90 เทียบกับกำมะถันเริ่มต้นในด้านหินก่อนการเผาไหม้ ทั้งผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากปฏิกิริยาในการขจัด ยังอยู่ในเตาหลังการเผาไหม้ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการขจัดต่อไป นอกจากนี้ยังไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมระบบหรืออุปกรณ์ใด ๆ ให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับระบบการเผาไหม้แบบฟลูอิดไคซ์เบกระดับ pilot plant ประสิทธิภาพการขจัด SO_2 ที่ทำได้อยู่ในระดับต่ำ คือ เมื่อใช้อัตราส่วน CaO/S เพิ่มจาก 2 เป็น 3 ประสิทธิภาพการขจัดเพิ่มจากร้อยละ 33 เป็น 40 และถ้าเตาเผาามีขนาดใหญ่กว่านี้

ประสิทธิภาพยิ่งต่ำลง โดยเฉพาะ CaO สามารถใช้งานได้เพียง 17.5% เท่านั้น (19)

5.2 ข้อเสนอแนะ

ในการปรับปรุงให้ด้านหินมีคุณภาพที่เหมาะสมกับการใช้งาน ต้องคำนึงถึงคุณสมบัติหลาย ๆ ด้าน อาทิ ความแข็งแรงทนทานต่อการขัดสีและแตกหัก ให้ประสิทธิภาพการใช้งานสูง และไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งงานวิจัยนี้ได้เน้นในข้อหลังและการเติมปูนขาวลงในด้านหินอัดก้อนให้ผลดีมากในการขจัดกำมะถันที่ถูกปลดปล่อยไปในบรรยากาศ นอกจากที่กล่าวข้างต้นแล้วอาจศึกษาพัฒนาด้านหินอัดก้อนให้มีคุณภาพสูงขึ้นในด้านต่อไปนี้

- การขจัดกำมะถันในด้านหินอัดก้อน โดยใช้สารตัวอื่นเติมลงไป เช่น โคลไลไมต์, CaCO_3 เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการขจัดกำมะถันกับการใช้ปูนขาว
- ศึกษาผลขององค์ประกอบต่าง ๆ ในด้านหินเริ่มต้นที่มีต่อการขจัดกำมะถัน เช่น สารประกอบ CaO, MgO, กำมะถันซัลเฟตรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น
- ศึกษาผลของการขจัดกำมะถันในด้านหินอัดก้อนโดยใช้ปูนขาว ที่สภาวะการเผาไหม้ในเตาเผาสำหรับอุตสาหกรรม ซึ่งอาจให้ผลการขจัดดีกว่าที่สภาวะการเผาไหม้ในเตาอั้งโล่ นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาให้ด้านหินอัดก้อนถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาด้านหินอัดก้อนในด้านต่าง ๆ สิ่งที่ต้องการคือ ด้านหินอัดก้อนคุณภาพดี ในราคาต้นทุนค่าใช้จ่ายต่ำที่สุด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงต้นทุนการผลิตควบคู่ไปด้วยเสมอ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย